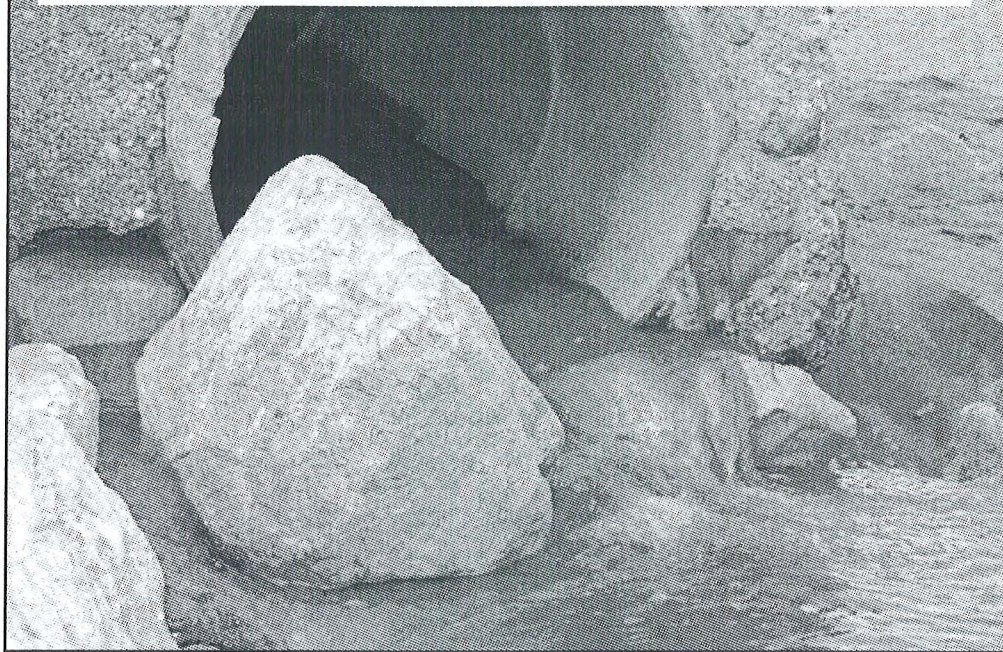

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 24 d'octubre de 2003 • Núm. 406 • Any IX • 0.75 Euros

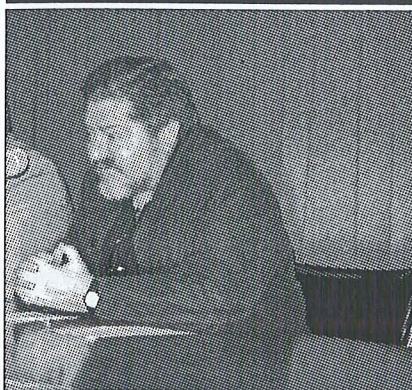
Merda al Morrongo

Salut pública

Vam estar enganyats?

El professor García Lisón va inaugurar el curs acadèmic 03-04

Mostra d'imatges d'un succés anunciat: "la llevantadeta"

El Povet es manté líder després de guanyar els de Manresa per 1-4

La Platja del 'Morrongo'

L'Ajuntament de Benicarló podria haver obviat directrius de la Generalitat permetent el bany al Morrongo el passat estiu

TEXT: redacció

FOTOS: lluisa **garcia**

"La Generalitat havia donat directrius en diverses ocasions perquè la platja del Morrongo es tanqués al públic i l'Ajuntament va fer cas omís d'aquestes instruccions", aquesta és la conclusió a la qual arribava el diputat de Esquerra Unida- l'Entesa, Ramon Cardona després de la compareixença davant les corts del conseller de Territori i Habitatge, Rafael Blasco, per a donar explicacions sobre els episodis d'abocaments fecals esdevinguts el passat estiu en aquesta platja de Benicarló atenent a la bateria de preguntes efectuada per l'Entesa. Unes preguntes que feien referència als motius i causa d'aquests abocaments, a les conseqüències per a la salut que podien comportar, a l'impacte en les platges i al turisme, així com les mesures que havia emprès o puguen emprendre la conselleria per a solucionar aquest problema.

Segons el diputat de l'Entesa, Ramon Cardona, aquest fet "evidencia que no podem confiar en les administracions públiques" ja que "durant llarg temps les anàlisis havien aconsellat prohibir el bany en aquest recinte donada l'elevada toxicitat de les seves aigües, suficient com per a suposar un risc seriós per a

la salut de les persones". El diputat de l'Entesa, recordava que "mai es va dir que la platja no era apta per al bany sinó que sempre es va parlar de problemes en una zona concreta". Per a

el sistema de control de les platges".

Cardona assegurava entendre que el de l'abocament de fecals va ser un fet puntual i insòlit, però insistia en que s'ha d'actuar de

Cardona, es tracta d'un tema "molt greu" ja que s'ha posat en perill la salut dels banyistes i "qüestiona

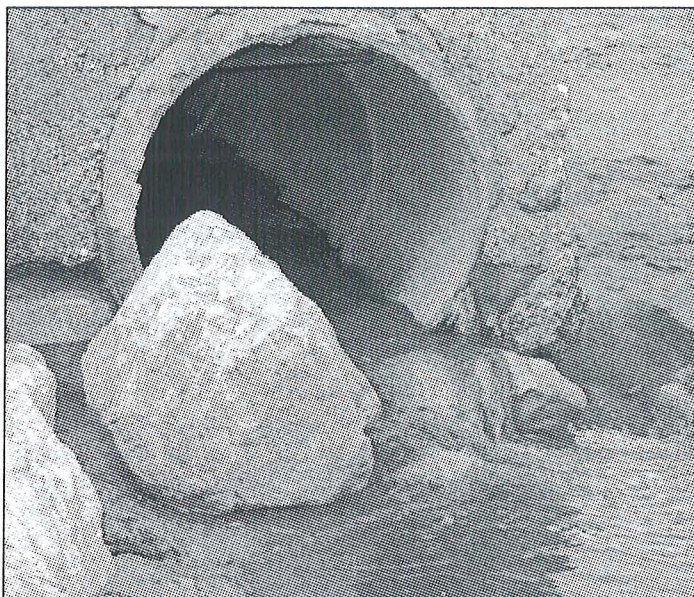
manera tàcita, pel que criticava "la deixadesa per part de la Conselleria i l'Ajuntament" no només en no

donar la veu d'alarma a la ciutadania sobre els riscos que comportaven els problemes del clavegueram, sinó "per haver assumit com una iniciativa pròpia la de baixar la bandera blava, quan va ser l'entitat que les reparteix la que va demanar al consistori que la retirés atenent a la situació de la platja". Malgrat tot des de l'ajuntament es manté que aquesta decisió es va prendre per iniciativa pròpia.

Per la seua banda, l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo reiterava que "les anàlisis practicades per la conselleria de Territori i habitatge aquest estiu en la platja el Morrongo de Benicarló no han indicat en cap moment que el bany fora perjudicial per als usuaris" explicava l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo davant les acusacions del diputat d'Esquerra Unida- l'Entesa. Segons el primer edil de Benicarló, el resultat de les anàlisis efectuades en la zona posteriorment va demostrar que no hi havia necessitat de tancar la platja al públic, i assegura que aquesta mesura hagués alarmat als banyistes. D'altra banda, assegurava que les analítiques, que l'ajuntament posa a la disposició de qualsevol usuari de la platja, "assenyalen que la qualitat de les aigües ha estat bona i en alguns casos excel·lent, que la qualitat de la sorra ha estat bona, així mateix, en matè-

versus "Palomares"

ria de sanejament assenyalen la seva acceptació i en servei conclouen els resultats amb una qualificació de bons". En aquest sentit, des de l'Ajuntament s'insisteix que el resultat que es puga desprendre d'una anàlisi practicada en un abocament "no influeix per al tancament, si per al valor del resultat de les aigües". Precisament assenyalen que el valor màxim arribat a va ser el dia 18 de juliol, així doncs, del total màxim admissible de coliformes permesos deu mil, la platja del Morrongo va enregistrar 7.500, mentre que del valor total de coliformes fecals admissibles, 2.000, la platja va registrar 1.340. Davant aquests resultats, s'assegura des del consistori que es van iniciar una sèrie d'esbrinaments a través de l'empresa Sorea, per a localitzar el focus d'abocaments de la platja, unes gestions que van resultar amb èxit pel que "es van poder realitzar una sèrie d'actuacions que van permetre gaudir del bany als usuaris". D'aquesta manera, el valor analitzat el 25 de juliol indicava que "el valor de coliformes totals permès s'havia reduït de forma notable respecte a les anàlisis anteriors" arribant a 100 mentre que el de coliformes fecals s'havia reduït a 2. A pesar de tot, "es va procedir a retirar a la bandera Blava i a mostrar públicament en la platja els resultats setmanals de les anàlisis practicades a les aigües i les notes d'advertiment indicant al necessitat de prendre precaucions si es gaudia del bany prop de

**Aquesta és la merda de la discòrdia.
Hem estat enganyats i s'ha tapat un greu problema
de salut pública, per part del nostre alcalde?**

la zona d'abocaments".

Mundo explicava que l'Ajuntament està treballant per a la solució total d'aquest problema d'abocaments conseqüència del mal funcionament de les bombes del emissari conjuntament amb el sobrecabdal de les canonades que recorren per l'Avinguda Marquès de Benicarló. En aquest sentit, recordava que s'està perfilant un projecte per a pal·liar la situació i que les obres es podrien finalitzar abans de l'arribada de Setmana Santa amb la finalitat de no molestar als turistes que pretenguin gaudir de la platja aquests dies.

D'altra, tot i aquestes explicacions de Mundo, Ramon Cardona, assegurava que no s'inventa les dades i anunciava que sol·licitarà les anàlisis completes que es van realitzar en la zona ja que considera que els arguments de l'al-

calde i les del Conseller de Territori i Habitatge, Rafael Blasco, en la Corts el dimecres passat es contradiuen, ja que segons explicava Blasco que "en els resultats de les anàlisis realitzades en l'aigua de bany de la platja del Morrongo, la segona setmana de juliol es va detectar un augment dels nivells dels paràmetres microbiològics de control per sobre dels valors guia establerts per la legislació vigent, valors que van ser comunicats per fax a l'ajuntament el 11 de juliol". A més, reconeixia que els resultats del control de la platja i de l'efluent del punt d'abocament "s'han comunicat en cada ocasió a l'Ajuntament de Benicarló, mitjançant la informació deguda. Als escrits s'han adjuntat els informes analítics remesos pel laboratori, on es comunicava el risc per a la salut dels usuaris de la platja a causa de l'a-

bocament d'aigües residuals i s'instava a l'ajuntament a tancar la platja a comunicar a la conselleria les actuacions que efectua va per a solucionar la situació".

Cardona assegura que aquesta actuació de l'Ajuntament de Benicarló posa en tela de judici el seguiment de la qualitat de les platges per part de Conselleria i critica que els controls no es realitzessen més seguits ja que en alguns casos van passar fins i tot set dies entre anàlisi i anàlisi "quan estava entre mans la salut de la gent". Segons el diputat de l'Entesa la credibilitat de les administracions està en entredit quan a pesar del problema de la qualitat d'aigües del Morrongo, la platja ha obtingut aquest estiu 3 para-sols, "com s'explica que una platja no apta per al bany acumule tres para-sols?"

Per a Cardona, fets com aquest fan "un mal terrible al turisme i pot costar molt temps recuperar-se" ja que "costa molt justificar el fet que durant un mes i mig s'estigués exposant a la gent tant perill". Davant una situació d'aquest tipus, segons el diputat de l'Entesa "en un país normal l'alcalde hauria de dimitir". Cardona assegura que el descontrol en la zona arriba fins tal punt que "no hi ha sol·licitat, ni tan sols, un permís per a desembocar les aigües pluvials en la platja".

El temporal de llevant causa estralls a la Ratlla del Terme

TEXT: noemioms

Soterranis inundats amb un metre i mitjà d'aigua o passos subterranis, així com barrancs tallats al tràfic, van ser la constant dijous de la setmana passada a Benicarló i Peníscola, dues ciutats per les quals únicament es podia accedir a través de la carretera nacional, ja que les altres vies alternatives es van mantenir tallades al tràfic bona part del dia. A Peníscola el punt més problemàtic es va centrar, de nou, als voltants de la urbanització Peñísmar, amb una sèquia Sangonera desbordada i uns carrers completament entollats amb dos pams d'aigua en les quals fins i tot els ànecs es donaven el plaer de nedar. En el canal situat en aquest punt, es van instal·lar unes bombes amb la finalitat de poder extreure tota l'aigua acumulada durant tota la nit. Segons explicava el regidor de medi ambient peniscolà, Agustín Fresquet, es van col·locar tres bombes amb una capacitat d'extracció de 2.500 litres d'aigua per minut, és a dir, uns 400.000 litres d'aigua per hora "amb aquesta mesura juntament amb la sèquia Sangonera suposem que no tindrem cap tipus de problema en aquesta zona" comentava. Segons Fresquet, a pesar que també s'havien registrat problemes en la zona de la Torre d'Irta i en la Ratlla del Terme, la prioritat es trobava en Peñísmar atenent a l'existència de nombrosos baixos comercials que d'inundar-se podrien

provocar nombrosos mals materials com ja havia passat en altres ocasions. L'edil de medi ambient assegurava que des de les 7 del matí s'havia mantingut contacte directe amb la policia local i bombers amb la finalitat de controlar la situació des del primer moment. A la Ratlla del Terme, punt fronterer entre Benicarló i Peníscola l'aigua havia inundat per complet el vial, impedingint el pas a tot vehicle. Ja a Benicarló, la pluja va provocar que es tanquessin al trànsit bona part dels camins rurals que coincideixen amb barrancs o zones inundables, com és

en direcció a Càlig, o el que creua aquesta mateixa carretera però en direcció a Sant Gregori, on un cotxe es va quedar encallat a primera hora del matí i la pluja l'havia cobert gairebé totalment al migdia. Afortunadament no va caldre lamentar ferits, de la mateixa manera que altre vehicle es va quedar encallat en la zona de passada del riu, on tampoc es van produir mals personals. Però el temporal de llevant va continuar divendres a la matinada. En aquest cas el lloc més conflictiu va ser la Ratlla del Termè. Segons el cap del parc de Bombers de Benicarló,

del mar", explicava. D'altra banda, en el lloc dels fets, frontera entre Benicarló i Peníscola es van personar diversos regidors d'ambdós ajuntaments. Segons el regidor d'obres i serveis de Benicarló, Francisco Flos, una de les possibles actuacions a efectuar en la zona per a solucionar aquest problema seria la "d'anivellar la carretera, de manera que l'aigua es desviés cap a l'avinguda Papa Lluna i allí anés a parar al mar i no es concentrés en el vial del ratlla del terme, encara que això ho decidiran els tècnics", no obstant, afegia que "és un problema que s'hagués hagut de solucionar fa molt temps". Segons Flos, les inundacions en la Ratlla del Terme es produeixen des que es van realitzar les obres de regeneració en la platja Nord de Peníscola i que "s'ha de trobar una solució ja perquè sinó el problema ho tindrem una setmana si i una altra també, pel que si es pot fer el dilluns no es deu esperar al dimarts". Precisament, aquesta setmana s'han estat celebrant les primeres reunions entre regidors i tècnics de l'Ajuntament de Benicarló i de Peníscola al voltant d'aquest tema. A més, els regidors presents dissabte passat a la Ratlla del Terme explicaven que intentaran que des de Costes es veja la situació amb la finalitat de pressionar per a trobar una solució.

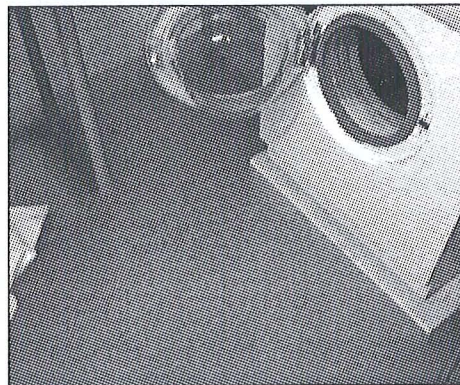
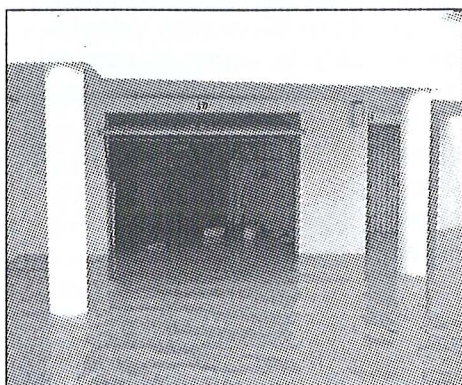
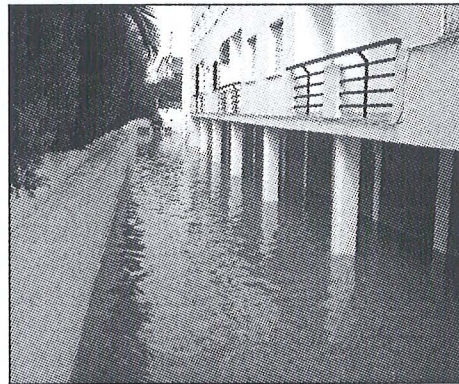
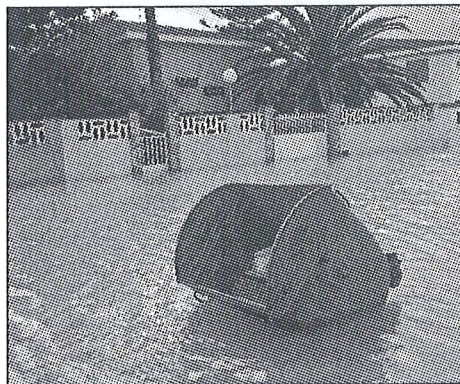
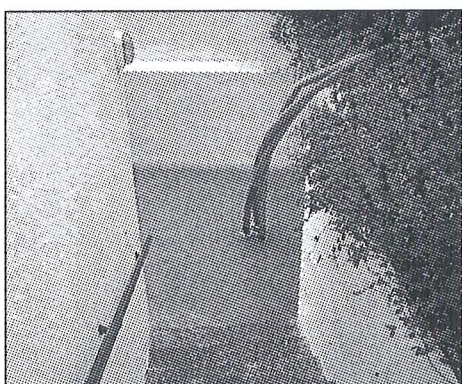
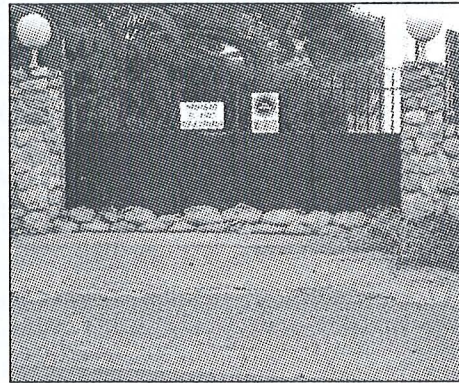
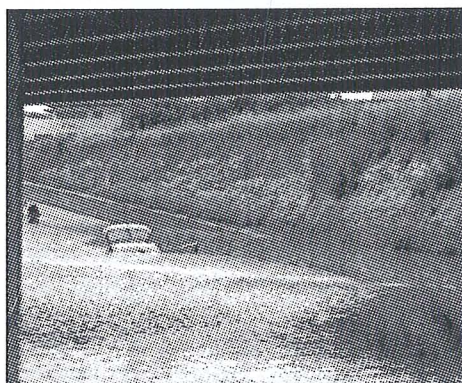
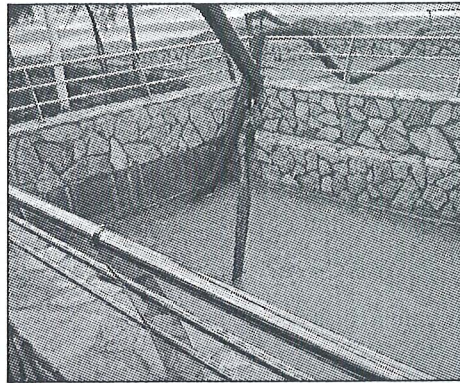
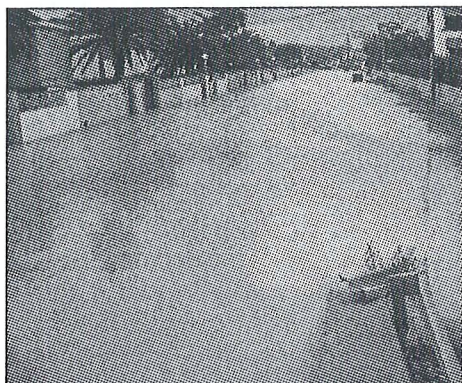
Sembla que els ajuntaments de Benicarló i Peníscola estan disposats -per fi- a treballar per acabar d'una vegada per totes amb imatges com les que reproduïm a l'altra plana

el cas de la zona coneguda com el Barranquet, també el barranc de Aiguaoliva, el Riu Sec i el vial de la Mar Xica en la desembocadura d'aquest, el barranc de la fossa del Pastor a la seva arribada a la platja de Surrac, així com passos subterranis com el qual permet l'accés al centre comercial Costa Azahar, que creua la Nacional 340

Roberto Martínez, els bombers havien estat treballant des de primeres hores del matí. "Hem posat en funcionament una gran electrobomba de gran cabal, però aquest matí ha estat entrant molta aigua de la mar i encara que s'estava evacuant molta, no s'aconseguia baixar el nivell. No obstant, ara el temporal ha remès i ja no entra aigua

Imatges d'un succés anunciat "La llevantada a la ratlla del terme"

Inundacions sense solucions, fins quan?

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 405

TEXT: el lector

Veig que continuen vostés preocupats per les qüestions del medi ambient. Tenen un quefer amb l'abocador, el punt net, FOCSA, APNAL, Lores i Quique Luque. Quina manera de patir, Déu meu. No entraré a valorar el contingut del reportatge del tema de la setmana, vosté mateixa senyora Garcia, però sí que m'agradaria fer alguna observació sobre un fet que em ve cridant l'atenció d'unes setmanes ençà. Veurà, tirant d'hemeroteca he comprovat com resulta de curiós que en els darres temps hi ha més d'un tema de la setmana que també comença amb unes declaracions de l'inclit senyor Escuder Arín. Aquesta circumstància permet fer diferents lectures. Una que és cert que vostés tenen vocació d'oposició. Dues que l'esmentat senyor Escuder és un magnífic comunicador i li encisa sortir als papers. I tres, no sé, que li pregunten a algú del BLOC.

Els de la Coral ja han tornat del Japó. Al país de Shin Chan han confirmat novament que la seua qualitat artística i humana. El que no ha reportat el cronista ha estat l'afer de la pèrdua de maletes a la tornada. M'han dit que hi ha alguns equipatges que encara estan pegant voltes per aqueixos aeroports del món.

Veig també, senyora Garcia, que continuen amb l'ancestral costum de repe-

tir fotos. Els egregis perfils de San Abdón, Lluch i París, custodiats per l'exímia figura de Jaume Rolíndez il·lustren la portada i la notícia cultural de la pàgina cinc. Entre les vetllades literàries que organitza Alambor n'hi ha una que em crida poderosament l'atenció, en concret la que aprofitarà per presentar el llibre *El valencià és un idioma diferent?* No comprenc la interrogació final. I tant que ho és.

Pere Bausà ens parla del Dia Europeu Sense Cotxes. Un veritable fracàs universal. Aqueixa mateixa jornada vaig tenir ocasió de sentir una entrevista que li feien a Catalunya Ràdio a l'alcalde de Barcelona, el socialista Joan Clos, i va manifestar sense cap embut que per desplaçar-se fins l'emissora havia fet ús del seu vehicle particular. No cal dir res més de quin és el ressò d'aquesta mena de "dies europeus i/o universals". De l'informe del RACC ja en va parlar una vegada Robespierre. Llàstima de quartos.

José Luis Guzman ha agafat un ritme trepidant a l'hora d'enganxar-se panissoles. Dos dies que fa que va pel món i ja quasi que supera el celebèrrim Marcos Marzal. No dic jo que no hi haja vegades que se la meresca la panissola, però aquesta setmana em sembla una mica forçada. Qui se la mereixia de veritat era el regidor d'esports, que es passa per l'arc del triomf tots els decàlegs que puga publicitar el conseller de Cultura, Educació

i Esports. A aquesta marxa a Guzman l'acabaran fent culpable del terratrèmol que va assolir la ciutat d'Almeria l'any 1764, i tampoc no és això. Tot i que m'agradaria que el regidor de Cultura demostrara les seues aptituds pedagògi-

“José Luis Guzman ha agafat un ritme trepidant a l'hora d'enganxar-se panissoles. Dos dies que fa que va pel món i ja quasi que supera el celebèrrim Marcos Marzal”

ques i tractara d'explicar-li a algun indocumentat que això del valencià és quelcom més que un foclore faller.

M'ha impressionat la carta del senyor Pedro Martínez. Aquest home és un romàntic com no n'hi ha. De comunistes ja no en queden ni a Rússia ni a Itàlia, només en la preclarament del nostre Josemari. Les dades esgrimides per l'autor de la carta demostren que, efectivament, les dades no demostren res.

Dit tot açò, m'agradaria fer un suggeriment a la seua redacció. Veurà. Hi ha setmana que coincideixen en un mateix número els mordaços escrits de Robespierre i de Tolito i hi pot haver qui patisca una pujada d'adrenalina excessiva. I hi ha altres setmanes

que la seua revista esdevé més "light" perquè cap dels seus dos perspicaces col·laboradors hi participa. Només seria una qüestió de coordinació per tal de mantenir la necessària dosi d'emoció setmanal. Eu, si pot ser.

Per al final m'he deixat el tema més important d'aquest passat número. Per fi, ha arribat a algun lloc el nostre pelegrí. A casa s'ha acabat el patiment, ja no tornaran els problemes amb les fletxes ni amb els albergs de calbot, ni amb els pelegrins fuls que van a cavall o en cotxe. També m'agradaria demanar-li a Tonyo, abans que d'ací a dues setmanes comence amb una nova ruta, que ens en faça cinc cèntims amb xifres del que ha estat el seu pelegrinatge per aquest camí de la Plata. Quantes passes ha pegat en els 1070 quilòmetres? Quantes vegades s'ha perdut? És més, quantes clares s'ha begut? On ha sopat millor? On s'ha sentit més estafat? Quanta gent ha conegut? En fi, tot això que estic segur que els lectors desitgen saber.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Veig que vostés també diuen "Comunitat Valenciana". Ja estem al cap del carrer. Que no tenen llibre d'estil o què?

PALMERES, GESPA I XEROJARDINERIA (1)

TEXT: perebausà

A mesura que les ciutats s'han fet més grans i els ciutadans ens hem allunyat del medi rural o natural, la importància de les zones verdes públiques ha anat creixent. Es valoren els beneficis mediambientals de tota mena - psíquics, qualitat de l'aire, clima urbà...- que proporcionen a la població. La reglamentació urbanística fixa les superfícies mínimes que han d'haver als nostres pobles i ciutats. La Llei valenciana Reguladora de l'Activitat Urbanística de 1994, la coneguda LRAU, determina que el 10% de l'extensió d'un sector urbanístic ha de ser zona verda pública. El Reglament de Planejament Urbanístic (Decret 201/1998), que desenvolupa la LRAU, fixa una superfície d'almenys 5000 metres quadrats de parcs públics per cada miler d'habitants, als pobles de més de 5000 ciutadans com és el cas de Benicarló.

Les característiques de les zones verdes han anat canviant amb el temps. Les espècies vegetals emprades han vingut determinades pel tipus d'espai urbà on s'ubiquen, costums, modes o oferta dels viviers. Ha hagut un increment notable en la diversitat i l'exotisme de les espècies presents a les nostres ciutats i pobles. Envers una jardineria més racional i sostenible, caldria seleccionar les espècies vegetals més adients al clima mediterrani, amb poques necessitats d'aigua, que resisteixen la contaminació atmosfèrica urbana, que faciliten el control de les plagues, que afavorisquen la presència de la fauna com ocells i l'aprofitament o reciclatge de la matè-

ria orgànica que generen.

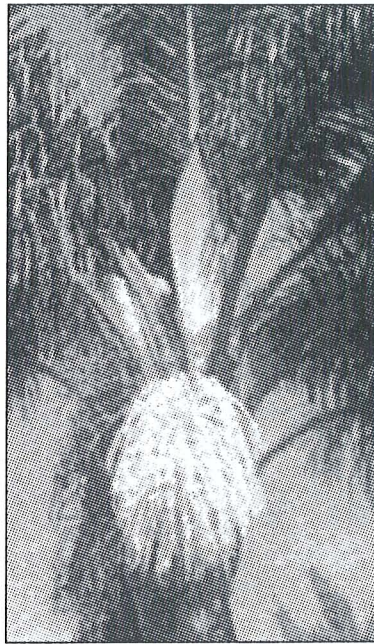
A la ciutat de Benicarló, durant els darrers decennis, dos tipus d'espècies vegetals han esdevingut protagonistes de la jardineria urbana, les palmeres i la gespa. De manera més bé puntual, han aparegut també diversos arbres autòctons com olive-res, carrasques i roures.

En un inventari que van realitzar l'estiu de 2001, a Benicarló hi havia 2 7 0 3 arbres i prop d'un 22% eren palmeres. En els jardins inaugurats posteriorment, com el de l'avinguda de les Corts Valencianes, n'han seguit plantant. Hi trobem almenys

sis espècies diferents de la família botànica de les Palmàcies. Als anys seixanta, es plantaren al passeig "del Taüt" palmeres mexicanes i una de californiana -situada al costat del quiosc-. Totes dues pertanyen al gènere *Washingtonia* -en honor de George Washington, primer president nord-americà- i es caracteritzen per ser arbres amb tronc erecte, solitari i alt, fulles grans en ventall, flors hermafrodites -no hi ha palmeres mascle i femelles- i fruits globosos i foscos. La mexicana és més alta i té el tronc més esvelt que la californiana. Els bella ombra que hi havia a l'avinguda Marqués de Beni-

carló, i que encara en queden al costat del restaurant Frexes, foren substituïdes per palmeres canàries. Al Passeig Marítim, s'inicià la plantació de palmeres datileres als anys seixanta i s'acabà a meitat dels vuitanta. Les palmeres canària i datilera, incloses al gènere *Phoenix*, presenten exemplars amb flors masculines i altres femenines -els que fan dàtils-

les fulles són pinna-des, amb els foliols que surten al llarg d'un eix central; la canària té els dàtils més menuts, el tronc més gruixut, és més baixa i les palmes són d'un verd més fosc que la datilera. Al r e f o r m a t jardí de la fàbrica de

Fontcuberta trobem les altres dues espècies, el margalló i la palmera excelsa o de fortune; totes dues són més xicotetes que les anteriors i amb les fulles amb ventall. El margalló és l'única palmera europea.

La gran utilització de palmeres com arbre urbà, sobretot en alineacions viàries, s'inicià als passeigs marítims com "arbres" que aguanten bé els vents carregats de sals de la mar. Les palmeres, tècnicament parlant, s'anomenen estípit i s'assemblen més a una planta herbàcia que a un veritable arbre, perquè no tenen creixement secundari en gressor al tronc. La seva faci-

litat de criança als viviers, de transplantació amb una mida important per no tenir arrels potents, l'augment en l'oferta d'espècies resistents al fred i el seu baix preu, han afavorit el seu èxit. De fet, abans els podadors de les palmeres venien de fora i des de fa uns anys, una empresa del poble que s'hi dedica específicament, prova de l'increment del nombre de palmeres públiques i privades.

La gespa, comunitat vegetal típica del països de clima oceànic o de l'estatge alpí de les muntanyes, era un element característic del paisatge "anglès" i no dels jardins de contrades mediterrànies. Els jardins àrabs no la feien servir, gastaven graveta o terra xafada. Des de fa uns quants anys, les superfícies de gespa, han esdevingut en un element gairebé imprescindible de les zones verdes públiques i privades. La implantació del paisatge com estil de referència o la visió de la gespa en les cases i parcs de les sèries de la televisió o al cinema, l'han popularitzada. El rec per aspersió i la sega mecanitzada, han abaratit el cost de manteniment en mà d'obra. A Benicarló, s'ha posat gespa en la transformació del jardí de la Placeta dels Bous, als jardins al voltant de l'Auditori, a la Plaça Constitució i a l'avinguda de Corts Valencianes.

L'avinguda Papa Luna es caracteritza per aquests elements vegetals, les palmeres mexicanes i una franja de gespa d'uns 2 metres per vora de 3 quilòmetres de llarg amb negundos. Les palmeres es posaren, en part, per a no tapar la llum dels fanals, i la gespa pel seu econòmic manteniment.

els tafaners

1. LA FIRA DE SARAGOSA

La regidora de Turisme i Agricultura va fer balanç de la fira multisectorial que any rere any es celebra a la capital de l'Aragó. Per suposat, positiu, positiu, molt positiu i que encara està molt contenta.

La principal raó que va al·legar per tal de justificar tant de gaudi és que es van acabar tots els fullets i prospectes relatius a Benicarló que es va emportar. Els tafaners som coneixedors de la proverbial virtut de la gent d'aquelles terres a estalviar-se uns calerons a la més mínima ocasió, que es manifesta amb tota la seua plenitud a l'hora de ser els primers d'arribar al repartiment racions de menjar i/o beure de franc.

Per això no és difícil deduir que l'alegria de la senyora Traver es manté

amb solaments de fang i pensem que fins i tot s'haurien acabat tots els exemplars de l'infumable "Crònica de Benicarló" si se n'hagueren endut.

2. PASSOS SUBTERRANIS

El tafaners vam patir el tancament dels dos passos soterranis de la N-340. Per això, proposem que només caiguen les quatre gotes que provoquen aquest estrany fenomen paranormal, es dirigisca cap al lloc dels fets la nostra primera autoritat local, acompanyat dels enginyers que van dirigir l'obra, per tal d'escoltar en directe i en primera persona totes les benediccions i benaurances que conductors afectats els dediquen. Seria una bona forma d'encetar allò de la participació ciutadana.

3. APARELLS DEL DIABLE

Sempre hem sentit allò que diuen que les armes les carrega el diable. Com que malgrat la gran amistat de Bush amb Aznar, encara no es poden comprar lliurement a les botigues, tenim uns aparells pitjors.

Els Tafaners recordem que l'entrenador de l'Espanyol Javier Clemente posava fi a les rodes de premsa en sentir que el telèfon mòbil d'algun assistent començava a sonar. Ací ens passa al contrari. Enmig de les rodes de premsa comencen a sonar els aparells dels polítics convocants, es posen a xarrar amb qui està a l'altre costat del mòbil mentre els periodistes es queden a dues veles i després no saben on s'han quedat. Poc els costaria prémer el botó de "off" i desconnectar-

los abans de les seues actuacions.

4. MANTENIOR

Els Tafaners, sempre a la que cau, ens hem assabentat que el regidor de Cultura ha estat escollit per glossar les excel·lències d'una de les falles de Benicarló.

No sabem res del seu contingut, encara que podem oferir-li un original començament:

"Bell pomell de valencianes dones, de bellesa sense parió...". Tampoc no sabem si els suggerirà la possibilitat de corregir el barbarisme que conté el nom de la falla o si farà públic, al llarg de tan emotiu discurs, el lloc on l'Ajuntament plantarà el seu monument. El programa electoral també existeix.

CARXOFA: Dues carxofes ben torrades, amb bon raig d'oli i la sal justa per a Olga Lluch i Lluís Vallés pel magnífic concert de flauta travessera i piano que ens va oferir el diumenge passat a l'auditori. Va ser la millor manera d'acabar el cap de setmana: escoltant a aquest dos grans músics benicarlandos.

PANISSOLA: Una panissola enganxosa, i que tarde en llevar-se-la tant com jo en aplegar a casa quan torno de la fàbrica, al regidor de governació Marcelino Domingo. Les obres no poden tallar els carrers sense avisar i quan els dóna la gana. Ha d'haver algun tipus de control. Prou caos circulatori hi ha com per a anar tallant carrers, sr. regidor.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
JOSEP BARBE
VICENT BORRA
NOEMÍ OMS
RAMON PARÍS, O
TAUS i GREG
Fotografies
i JOAN C.

Editorial

ABOCAMENTS

El vessament d'aigües fecals del passat estiu per l'abocador de pluvials encara porta cua. La resposta del conseller Blasco a la pregunta formulada a les Corts pel diputat Cardona té poc a veure amb allò que va dir Mundo dilluns passat. L'assumpte és molt preocupant, més encara si tenim en compte que s'ha jugat amb la salut de molta gent que confiava en la qualitat de les aigües de la platja. La postura més responsable per part de

Mundo haguera estat ordenar d'immediat el tancament de la platja donada la toxicitat d'allò que s'escampava per l'aigua. Sortosament no va passar res greu, però amb les dades aportades pel mateix Mundo a la roda de premsa, queda ben clar que els banyistes van estar exposats a unes aigües que, en determinats punts, ben segur sobrepassaven els mínims. Però tot i les dades aportades per Mundo, mai no es poden tolerar uns

nivells de coliformes fecals com els que va arribar a tenir la platja del Morrongo amb una bandera blava onejant al bell mig del recinte. Algú hauria d'assumir les seues responsabilitats i no amagar-se darrere "límits permeosos".

PLUJA

Una vegada més, els benicarlandos hem patit les conseqüències d'un parell de dies de pluja. Els dos passos soterranis van quedar inun-

datos, ocasionant un colossal embús que va col·lapsar diversos carrers de la ciutat. El del carrer Sant Francesc va ser dels que fan època. Els ciutadans, resignats, es pregunten fins a quan. Els que treballen o viuen més enllà de la general miren cap al cel. Els polítics paren l'esquena, aguanten allò que els ve al damunt i miren cap a un altre costat. Cada vegada és més profund l'abisme que separa els polítics de la gent del carrer.

Cartes a la directora

PUNTUALITZACIONS A LA COLLA DELS TAFANERS

Sra. Directora,
En el número 404 del seu setmanari i en la secció titulada "La Colla dels Tafaners" es pot llegir: "... el regidor Sánchez. Aquest darrer va criticar la regidora del Bloc per anar al Japó a costelles de tots... i després es va oferir a anar en representació del municipi".

Davant d'eixes afirmacions voldria deixar clar:

1.- Que les mateixes no

tenen ccap fonament ni justificació per part de qui les escriu i per tant sols constitueixen un faltat a la veritat. 2.- No se perquè s'ha escrit això ni la seua finalitat, però l'autor o autors eren conscients que estaven inventant-se una informació vers els seus lectors, tot sota l'ús d'un pseudònim.

3.- Des de fa anys amb la meua esposa assisteixo a tots els concerts que organitza la Coral a Benicarló i

molts en els que la mateixa participa fora de la nostra ciutat (fins el Japó, com no), i mai he sol·licitat ni necessitat una subvenció per a seguir-la.

Dues filles coralistes, i la pròpia vàlua de la Coral son motivacions més que suficients per mi i no cap altra qüestió, ni econòmica, ni de càrrec.

José A. Sánchez Martí

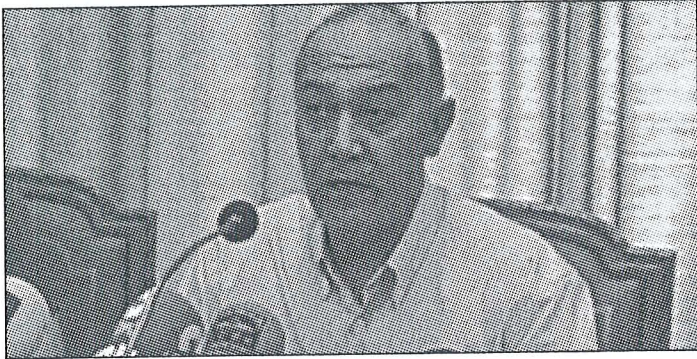
8
anys
al teu costat

SUSANNA ANGLÉS,
ERA, PERE BAUSA,
S, XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH,
LGA LLUCH, JOSEP V.
GORIO SEGARRA
LLUÏSA GARCIA
ARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Pròxima matriculació per l'EOI a Benicarló

TEXT: noemioms

Divendres de la setmana passada començava el període de preinscripció en l'extensió de l'escola oficial d'idiomes de Benicarló, després que el dia anterior es reunís el regidor de cultura amb el director de la EOI de Castelló per a parlar del procés i dates de matriculació. Segons el responsable de l'àrea de cultura, José Luís Guzmán, l'ajuntament ha estat un transmissor de les inquietuds populars sobre la necessitat d'una extensió en la ciutat. En aquest sentit, lloava la predisposició des de Castelló a descentralitzar aquesta formació, ja que actualment el centre compta amb 7 extensions, una de les quals serà la de Benicarló, mentre que en el cas de València o Alacant només hi ha una per província.

Entre les novetats respecte aquest tema destaca el fet que només s'oferiran dos cursos d'anglès i un de francès, mentre que l'alemany i l'italià han quedat eliminats a causa del baix interès segons s'ha evidenciat amb les preinscripcions portades a terme per l'ajun-

tament.

Quant als horaris, les classes s'impartiran finalment els dilluns i els dimecres, i els divendres de forma alternativa en dos grups, un de 5 a 7 i un altre de 7 a 9 de la tarda.

Guzmán advertia que la preinscripció real és la qual es va fer fins el dia 24 d'octubre, ja que la que va fer l'ajuntament havia estat únicament per dur un control o valoració dels interessats a cursar idiomes.

Una vegada feta la preinscripció, el dia 28 d'octubre a les 17:30 es realitzarà un sorteig en el mateix saló de plens per a conèixer els noms dels alumnes admesos i el dia 30 a partir de les 10:30 del matí començaria la matriculació. Per a poder complir aquest tràmit és necessari presentar una fotocòpia del DNI, una foto carnet, acreditar la titulació que es tingue, així com si es forma part de família nombrosa i una còpia del llibre de família.

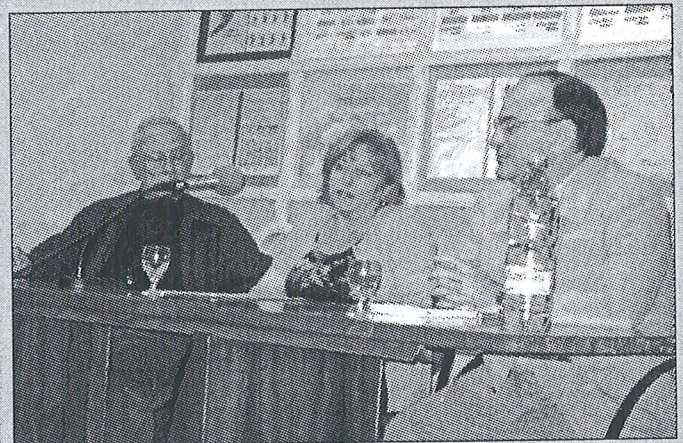
D'altra banda, les classes començarien finalment el dilluns 3 de novembre a l'IES Joan Coromines de Benicarló.

Teresa i Laura: una contalla d'ahir per avui

El primer divendres literari organitzat per Alambor es va convertir en un èxit amb la presentació del llibre, contalla autobiogràfica, bicefàlica, de Teresa Monroig: "Teresa i Laura, les aventures de dues xiquetes al seu poble natal, Càlig". En J M Sanabdón -de sang i/o genètica calijona, professor de literatura i llengua i reconegut crític literari, a les nostres terres- ens va dispensar una presentació del llibre. Una breu introducció digna d'un filòleg. També va xerrar el "president" d'El Setrill, Josep Maria Fibla, aquest es va

Editorial Brosquil va voler comptar amb ella per a contar la vida de dues xiquetes de postguerra en un poble camperol d'interior: Càlig.

Teresa Monroig, tenia escrit tot això que ara publica Brosquil, però va haver de retallar una bona part de la seua vida per a poder entrar al concurs de la capital de la Plana, Pa i Xocolata es queda anclada amb l'esdeveniment de la Primera Comunió, un esdeveniment més social que espiritual. Una bogeria per als pares, les butxaques i el neoliberalisme..., abans

limitar a fer d'afitrió gentil i elegant. Tots dos saben que la gent assistent, per cert ell local estava ple, volia sentir parlar a Teresa que és l'escriptora i, junt amb el llibre i la germana -també present-, eren les protagonistes de la tarde transformada en Ja poqueta nit.

Ella amb Pa i Xocolata va guanyar el I Premi de Relats de Dones de la Ciutat de Castelló i enseguida

menys que ara, però llegint el llibre ja es nota que la cosa passa d'ésser un experiència espiritual a un ritual de despeses innecessàries i satíriques, dignes de "l'esperpento" de Valle-Inclán o d'una contalla cinematogràfica del Berlanga més àcid. No vos penso contar res més d'aquest llibre perquè és un plaer llegir-lo i m'agradaria que ho féreu.

LA POESIA, EL VI I LA VIDA

TEXT: jmSanAbdón

ELIES BARBERÀ. Mata-rates (i altres vicis). Ed. 3i4. València. 2003.

Elies Barberà va guanyar amb aquest llibre la XXII edició del Premi Senyoriu d'Ausiàs March. El llibre comença amb un poema, "Manual d'instruccions", que és tota una declaració de principis, se'ns convida a llegir els versos per la nit, "car estan escrits de nit, els meus versos./ Escrits per la nit, i per a la nit". I segurament hem d'entendre la nit com a moment fosc de la vida, però també com a moment propici per a la reflexió. Acaba aquest primer poema amb una invitació a beure vi, el vi de la poesia, però també el vi com a beguda, que serà present al llarg de tot el poemari, com a font de plaer, però sobretot com a remeier de les penes de l'amor.

Després d'aquest poema inicial comença el primer gran apartat del llibre, el

que porta per títol "Mata-rates", està format per llargs poemes narratius, que contenen petites històries d'amor, la primera és aliena al subjecte poètic, el protagonista és Mickey Mouse, "Dissortat Mickey Mouse" és un poema anti-Disney, el famós ratolí, abandonat per la seua estimada, passeja com un "fantasma amb gavardina" i després de matar les seues penes amb whiskys, acabarà la nit amb una "rata-dona de neó".

A continuació el subjecte poètic inicia un seguit de poemes en què s'adreça a la seua estimada que l'ha abandonat. En el poema "Lliure", diu que ha esdevingut lliure, però aquesta llibertat és pobra i dissortada sense ella. En poemes successius deambula pels carrers com un fantasma, o troba la seua casa freda, perquè ella no hi és, o fins i tot considera les seues mans inútils ja que no li pot fer carícies, però sobretot és present la beguda i la nit, que es mouen en un

espai concret, la ciutat d'Alcoi i els seus bars, als que es ret homenatge, "Alcoi moon love" es titula un dels poemes. Acaba aquest primer apartat amb el poema "Autumn leaves" en què utilitza la ironia per a parlar de la seua situació de malalt d'amor.

El segon gran apartat del llibre porta per títol "Altres vicis", i en ell el subjecte poètic utilitza principalment la primera persona, es manifesta perdut pel món, literalment als llimbs, al poema "Llimbs", o es compara amb personatges de la mitologia clàssica en les seues desgràcies amoroses al poema "Càntic de Dionís", fins i tot teoritza sobre l'amor, a "Funambulisme sobre un cos de llum", diu que l'amor és caminar com un funàmbul per la punta d'una navalla; també lluita contra el record, però el filòsof David Hume li diu: "les mosses del record/ perduraran indolentment", al poema "Una cervesa amb David Hume". I continua la

presència de la imatge de la beguda, a "Els anys de Liszt", una borratxera ajuda a superar la por de la pàgina en blanc, i a "Revetla" recorda la seua primera visió del món, quan va nàixer la família brindava amb cava i cantava pel seu naixement.

La tercera part del llibre "Coda", consta únicament de dos poemes, el segon dels quals porta el significatiu títol de "Comiat", i com en el primer torna a establir un paral·lelisme entre la poesia i la beguda: "arriba l'hora de marxar/ i de tancar el llibre, tros de vida escrita(...)/ alegrem-nos, doncs,/ perquè hem begut molt, amics/hem begut molt, i bé". No ens queda, doncs, més que encetar una botella de bon vi i brindar per aquest llibre de poemes d'excel·lent qualitat, dur, escrit sense concessions i que explora els sentiments ocasionats pels amors perduts.

TEXT: noemiOMS

El concert del XIV Festival de Bandes de música es va convertir en el punt de trobada de les bandes de música Ciutat de Benicarló i la calandina "Gaspar Sanz". D'aquesta manera, els de Terol retornaven la visita als benicarlandos. El repertori de les bandes inclou el pasdoble Brises Tardorenques, i les peces de Jef Penders Anniversary

Marxa-cha en el cas de l'agrupació calandina, mentre que la banda de música benicarlanda va iniciar la seva intervenció amb el pasdoble Gloria al Poble de Perfecto Artola i dues peces amb les quals participà en el pròxim certamen autonòmic de bandes de música: les Impressions simfòniques de Teodoro Aparicio "Recordant a Degrain" i el poema simfònic de Joaquín Rodrigo

"Per la Flor del Liri Blau". El certamen va servir de prelude per a la gran cita de la banda benicarlanda el pròxim cap de setmana a

banda

Xest on aspira a adjudicar-se algun premi.

Inici dels cursos de cuina i pastisseria

TEXT: noemioms

El director Territorial d'Educació, Francisco Baila, va inaugurar la setmana passada el cicle d'hostaleria i turisme que l'IES Joan Coromines realitza en les instal·lacions del SERVEF de Benicarló. Durant l'acte, Baila, va recordar "l'interès que, des del principi, la Conselleria d'Educació ha tingut en els cicles formatius de cuina i pastisseria" i assegurava que encara que no es van poder engegar en un primer intent per falta d'alumnes, actualment s'ofereixen dos cursos de cuina i pastisseria que no només possibiliten una sortida laboral als seus alumnes sinó que donen resposta a una demanda important en el sector de la res-

tauració de la comarca. A més, anunciava Baila que "la conselleria està oberta a l'ampliació d'aquests cursos"; en aquest sentit, destacava la sinergia positiva que es produeix entre les conselleries d'Educació i Ocupació quant a infraestructures, ja que "d'una banda, aquests cicles formatius poden aprofitar les

instal·lacions del Servef, mentre que Ocupació pot utilitzar les del Coromines". Per la seva banda, el cap dels serveis territorials d'ocupació, Juan Cotanda, coincidia amb Baila en la necessitat d'optimitzar recursos i aprofitar el centre del SERVEF. D'aquesta manera, Cotanda, explicava que el centre es troba en

el camí "d'integrar tres subsistemes de formació, l'ocupacional d'una banda, el que ara comença que és el de l'educació reglada i finalment l'aspiració de formació contínua".

Els alumnes del cicle formatiu de cuina i pastisseria van fer gala dels coneixements que s'imparteixen en el marc de l'IES Joan Coromines servint un menú basat en Poupiettes de truita de Riu a la Crema d'all, porros, així com pernilet de pollastre al fi champagne entre altres delicatessen, al director territorial d'Educació i als comensals que es van donar cita en l'acte.

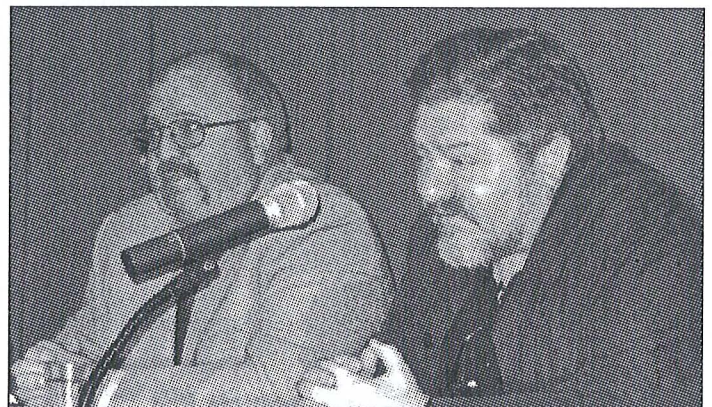
Miguel García Lisón va obrir el curs acadèmic de l'IES Joan Coromines

TEXT: noemioms

L'arquitecte benicarlando i professor de la Universitat de Barcelona, Miguel García Lisón, va ser l'encarregat de inaugurar el curs escolar 2003-2004 a l'IES Joan Coromines.

Tot i que la conferència inaugural del'any escolar

en aquest centre s'havia de celebrar el divendres anterior, les advertències pel mal temps van fer que la gran part de l'alumnat faltés a les classes. Aquest fet va comportar el lògic trasllat de la xerrada prevista per al passat dimarts.

Alambor
Benicarló
(1982-2003)

Associació Cultural Alambor
es complau a invitar-vos al cicle

Els divendres literaris

24 d'octubre 19.30 h. **El viatge en la literatura**
Presentació de **De camí a Fisterra** de **Vicent Pitarch**,
a càrrec de l'autor i de Tonyo Fibla

31 d'octubre 19.30 h. **Com veiem els valencians**
el nostre idioma? Presentació de **El valencià és un**
idioma diferent? de **Maria Josep Cuenca**,
a càrrec de l'autora i de l'editora **Rosa Serrano**

Llevantada irresponsable

TEXT: robespierre

Es torna a repetir la història, i en van ... L'actuació de la naturalesa, sempre espectacular, ha tornat a ficar les coses al seu lloc, evidenciar allò que esta mal fet i evidenciar, també, com els polítics continuen amagant el bulto davant una situació que tots sabem que passaria i que tornarà a passar.

No es va poder inaugurar l'obra faraònica de la regeneració de la platja nord de Peníscola fins a la ratlla del Terme, perquè les coses sempre tornen al seu lloc, i allò que mal comença mal acaba (diràs que torno a repetir-me). La mar ha fet el que porta fent durant segles: emportar-se allò que no és al seu lloc i inundar allò que ha estat ficat on sempre ha passat l'aigua.

Després vénen les lamentacions, les lamentacions dels ciutadans, impo-

tents, davant d'uns polítics irresponsables i negligents que han permés que es feren una sèrie d'actuacions que malmeten tant propietats públiques com privades.

Amb el primer avís no en van tindre suficient, necessitaven més maleses. Durant tot aquest temps, esperant el que ha passat, i tornarà a passar, els alcaldes dels municipis afectats,

“Personalment em cauria la cara de vergonya si jo fós responsable d'haver de solucionar el problema i no hagués fet res”

van fer alguna cosa ? Doncs, no. No van fer absolutament res. Personalment em cauria la

cara de vergonya si jo fos el responsable d'haver d'intentar solucionar aquesta greu problemàtica, i no hagués fet res, però és clar, ací la responsabilitat brilla per la seua absència i la vergonya és veu que no la coneixen.

Sí ens cenyim al nostre terme, i per terme, a la Ratlla del Terme, i per responsable, al nostre màxim responsable en aquestes actuacions, ens hem de referir, òbviament al nostre alcalde, senyor Mundo. I què ha fet durant tot aquest temps? Mirar cap un altre lloc.

Ara, després d'una altra inundació, diuen que si es reuniran el regidors d'obres i serveis de les dos ciutats per a mirar de trobar una solució. Que ja no es pot deixar passar més temps ! Com sempre, només se'n recorden de Santa Bàrbara quan trona. Però els mals tràngols i el neguit dels ciutadans afectats, en veure com l'aigua va pujant de

nivell fent malbé el seu mobiliari i no poder fer res, això qui ho pagarà? D'això qui se'n fa responsable? Segurament, l'alcalde, Mundo, no té la suficient valentia i decència política, per assumir que s'ha equivocat amb la seua inactivitat, fins ara, i dir-ho públicament. Si ho fera, no resoliria el problema, però almenys seria una mostra de responsabilitat política i de suport als ciutadans afectats. Això, després del que han passat, seria d'agrair. Esperem.

I una pregunta final, qui pagarà la despesa de les destrosses a allò que és públic ? Ho haurem de pagar els ciutadans de Benicarló? No hi ha una empresa o el Ministeri corresponent que va fer aquest projecte desastrós? A veure si hi s'actua contra ells. Això també seria una bona mostra de responsabilitat. Esperem.

Tolito

Un poble brut

Benicarló és un poble brut. Els carrers estan plens de tota classe de deixalles: papers, plàstics, cagades de gos i taques olioses. No ens estranyen gens ni mica els contenidors sobreeixits. Només ens faltava que la platja del Morrongo esclatés!!! Un amic que és usuari habitual del pàrquing de la Fundació Fibla em comentava l'altre dia que no

l'espanten les rates. Davant el domini que exerceixen a escasos metres del centre de la localitat, ha fet amistat amb elles. Ja se sap, si no ets capaç de derrotar l'enemic...

Pel Riu Sec en canvi no gosa atrevir-se a passejar. Ni per la nit ni pel dia. Tanta porqueria hi ha acumulada que alguna espècie animal pot haver patit una mutació i

convertir-lo en el seu desdejuny. I això que jo li dic que darrere el cementiri els benicarlandos tenim un bé d'interès cultural: la contemplació dels camions de formigó embrutant sistemàticament el riu davant d'un cartell de l'II. Iustríssim que adverteix "Prohibido tirar cualquier tipo de residuos". No res més agradable que gaudir d'un incompliment de

la llei anunciat i reiterat. Com fumar-se una fària a l'hospital tots els dies i anunciar-ho a la premsa. Si en breu no disposen de temps per a visitar el monument a la desídia administrativa no cal que es preocupin. D'ací tres anys i mig els garantim que encara continuarà.

ANEM A MÉS. VILA-REAL "C" - 0; C.D.BENICARLÓ - 3

TEXT: **rodolfo serrano**
paco delcastillo

Aquesta setmana estic preocupat. L'amo em va cridar a capítol sense més ni més i en vaig sentir de tots els colors. Em va dir que a vore què passava, que què volia dir això que vaig fer la setmana passada de no escriure res de futbol, que si jo pensava que aquesta és una revista patètica només calia llegir la secció de futbol per a adonar-se'n. Que ell acceptava aquest adjectiu en el sentit més literal, però no en el to despectiu i desdenyós que jo havia utilitzat. Em va mostrar per enèssima vegada aquell famós paper oliós amb taques de sardines escabexades que vaig signar aquella fatídica nit de disbauxa i xerinxola (sí, em vaig vendre per un entrepà de sardines de llauna i un parell de gots de vi de Gandesa) pel qual em lligava a l'empresa editora "ad vitam aeternam". Va aprofitar per dir-me que li havien arribat queixes d'alguns lectors, que la meua línia ja no agradava tant, que ja està bé de posar-me en camises d'onze vares, que la gent només vol llegir coses de futbol, que les meues cabòries i neures no tenen cabuda en aquesta publicació ni en

aquesta empresa i que si la cosa no s'endrecava em podia esperar qualsevol cosa, perquè estava disposat a arribar fins al final. També em va preguntar per la crònica d'aquesta setmana, si havia anat a Vila-Real a vore in situ el partit que el Benicarló havia disputat contra la lletra "C" de l'equip que algun deslligat havia batejat amb el poc original nom de "submarino amarillo".

Com que jo li vaig respondre negativament, que tenia dona i fills i que el diumenge vaig passar la tarde amb ells, va treure foc pels queixals i jo vaig fer "mutis por el foro" i me'l vaig deixar tot exclamant-se deient no

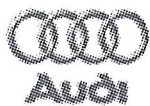
L'amo em va cridar a capítol per no escriure res de futbol

sé què d'una subvenció. Encara no havia vist ningú ni sabia res del partit quan em vaig trobar un amic que havia anat a vore el partit. Em va sortir el sol. Encara que no tenia moltes ganes de xerrar (l'amic) li vaig poder treure algunes coses del partit, com ara que en CDB va guanyar per 0-3 i que els autors dels gols van ser Javi López (?) i Raül Martínez, que en va fer un

parell. A força de ser pesat, també em va contar que havien debutat un parell de jugadors que venien del Tortosa, un tal Gus(tavo) i un tal Robert. Es veu que el primer va fer unes quantes passes bones i que el que té cognom de conseller de Carlos IV juga de davant. O era a l'inrevés? El cas és que es veu que amb aquestes dues incorporacions l'equip ha guanyat molt, especialment al centre del camp. Fins i tot un dels grans aficionats, conegut per la seua frase "el Benicarló juga amb nou", va comentar que semblava que ara jugaven amb dotze. En el súmmum de la generositat, em va contar que la quarantena d'aficionats que es van desplaçar a la Plana van gaudir d'un magnífic partit per part de tots dos equips, però que els nostres van ser clarament superiors. Tot això m'ho dia mentre caminava en direcció contrària allà on jo volia anar, i em va deixar amb algunes preguntes a la boca que no em va donar temps a fer-li perquè deia que tenia pressa, que havia d'anar a fer pixar el gos. Com a conclusió, es podria dir que el CDB està en el bon camí, encara que hi ha un equip que no només no ha perdut cap partit -com nosaltres- sinó que els ha guanyat tots, i ens porta dos punts de

diferència. Aquest equip, anomenat San Pedro i que és del Grau de Castelló, juga el proper diumenge al camp de l'Alcalà, que va el tercer, i perfectament podria perdre.

El Benicarló, després de tres setmanes, jugarà a casa contra el Niño Perdido (y hallado en el templo), del jove poble anomenat Alquerries. A mi m'agradaria més aquest darrer nom, però les coses són com són i jo no sóc ningú. Aquest simpàtic equip ocupa la cinquena posició i curiosament es troba a cinc punts del CDB que, si guanya el partit (no hi ha motius per pensar el contrari), podria assolir la primera posició i, per tant, el lideratge del grup. Després d'aquesta completíssima a l'hora que òbvia anàlisi de la propera jornada, m'acomio de vosté, estimat però fidel lector, fins la setmana que ve. Seré lleial testimoni de tot allò que voré al Municipal de la Carxofa, encara que ningú no haja fet cap foto de l'actual temporada, i jo haja d'escriure més línies per tal de suplir l'absència de testimonis gràfics.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

EL POVET.COM ÉS MANTÉ LÍDER AL GUANYAR AL MANRESA PER 1-4

TEXT: povet.com

Una primera part on els equips es van respectar molt i no van abundar les ocasions de gol, ja que les defenses no van perdre l'ordre i van estar molt organitzades.

Les millors ocasions les va disposar el Povet, però el seu porter Riesco va

estar encertat. Només Herraiz, en una bona combinació de tot l'equip i amb passada final de Chelete, va ser capaç de materialitzar les oportunitats.

Després del descans, una tònica similar però amb un Manresa que va acusar el desgast de la primera meitat, i això li va fer dur el pes del partit però amb

poca profunditat.

El Povet es va ensenyorir de la situació, i Vadillo al marcar el 2-0, semblava que trencaria el partit. Però no va ser així, ja que Renatinho en la següent jugada va posar un inquietant 2-1. Als visitants se'ls veia més frescs, però no hi havia res resolt. Allà pel minut 32, Acidesio va acabar amb

qualsevol esperança local, i aquest mateix jugador va arrodonir el resultat a un minut de l'acabament.

El Povet segueix així capdavanter del grup C de la Divisió de Plata, al costat d'un Barcelona que també va sortir victorios de la seva trobada.

Pretemporada de l'Atletisme Baix mastrar a Morella

Durant el llarg cap de setmana passat, els dies 9 al 12 d'octubre, el Club d'Atletisme BAIX MAESTRAT - CARNES ROS va duu a terme, la ja tradicional concentració esportiva pre-rempporada, en les instal·lacions de l'Alberg Franscec de Vinatea, situat en l'antiga fàbrica Giner de Morella.

Durant aquestos quatre dies, 54 persones (34 atletes, tres monitors esportius i la resta de pares) varen compar-

tir les activitats esportives i lúdiques, que els monitors van preparar, amb l'objectiu d'augmentar tant el rendiment esportiu com la unió i germanor entre els membres del club.

Cal esmentar el treball de les atletes del club Laura Esbrí i Elisabet Dels-horts, que aprofitant el curs de monitors que actualment cursen a Benicarló, es varen encarregar de la preparació i supervisió de totes les activitats que els atletes van realitzar.

10a Lliga intercomarcal de Natació

Passat dissabte 4 d'octubre de 2003 es va celebrar a la piscina de Bancaixa de la ciutat de Vinaròs la primera prova de la X LLIGA INTERCOMARCAL DE NATACIÓ, amb les graderies plenes d'un públic que no va parar d'animar, i en què varen participar un total de 174 nedadors/as, dels clubs de natació d'Amposta, Vinaròs i Benicarló.

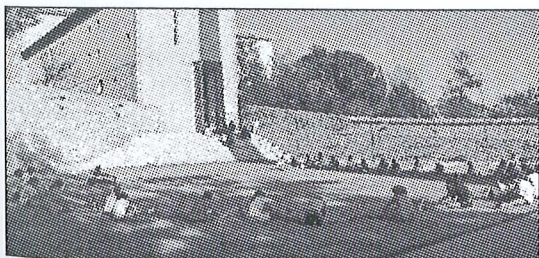
Aquesta primera prova (de les sis que componen la lliga) va ser amb l'estil crol i les distàncies a disputar varen ser:

25 mts., els prebenjamins i 100 metres la resta de participants, repartits entre juvenils, alevins i benjamins.

Els resultats obtinguts pels nedadors del nostre Club han estat magnífics encapçalant sis de les vuit categories en que està organitzada aquesta competició, sent:

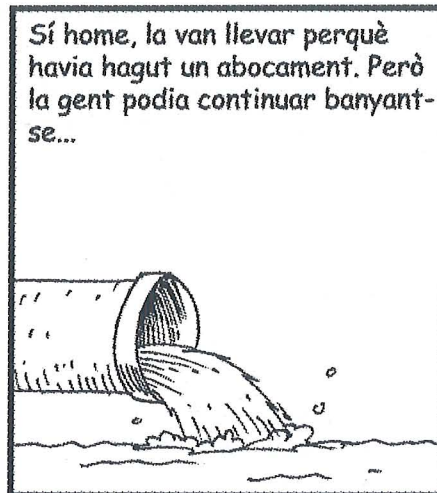
Aleví femení amb Susana del Olmo. Aleví masculí amb Genís Senen. Benjamí femení amb Raquel Fabregat Benjamí masculí amb Ferran Remolina. Prebenjamí femení amb Fiorella Chiappe. Prebenjamí masculí amb Albert Astor.

Pel que fa referència a la classificació per punts el Club Natació Benicarló ocupa el segon lloc a molt poca distància del Club Natació Vinaròs.

EL CÒMIC/ per Xavi Burriel

Platja de "Cochinos"

Llibres de text i lectures recomanades
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ